Ameller Niyetlere Göredir
Gönderen Kadir Hatipoglu - Nisan 03 2014 23:17:23

  AYET : HACC SURESİ – 37. AYET   لَن يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَاوَلَكِن يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنكُمْ:   MEALİ :   “Onların etleri ve kanları asla Allah’a ulaşmaz. Fakat ona sizin takvanız/ihlâsınız ulaşır.” (HACC SURESİ – 37. AYET)   Hz Peygamber (SAV) şöyle buyuruyor: “Ameller, ancak niyetlere göre değerlenir. Herkesin ancak niyetine göre amelinin karşılığı vardır. Her kimin hicreti Allah’a ve Resûlüne (onların rızasına) yönelik ise, onun hicreti, Allah’a ve Resûlü’ne (ulaşan hicret)dir. Her kimin de hicreti, erişeceği bir dünyalık veya evleneceği bir kadından dolayı ise, onun hicreti (ile elde edeceği şey, Allah ve Resûlünün rızası değil) hicretine sebep olan şeydir.”   Buhârî, yapılan her işte ihlâslı olmanın önemini vurgulamak amacıyla, “ Sahih-i Buhârî” adlı kitabına bu hadis ile başlamıştır. Ayrıca, bu hadis, kitabın 6 ayrı bölümünde de bulunmaktadır. Hadis 17 sahabeden rivayet edilmiştir. Ahmed b. Hanbel, Ebû Davûd, Tirmizî, Dârekutnî gibi büyük âlimler, bu hadisle, İslâmiyet’in üçte birini anlamanın mümkün olduğunu söylemişlerdir.   Ayet-i kerimelerin nüzul sebeplerinin bilinmesi, ayetin anlaşılmasında önemli olduğu gibi, hadislerin söylenme (vürud) sebeplerini bilmek de hadislerin anlaşılmasında önem arz etmektedir. Bu hadisin vürud sebebi olarak şu olay anlatılmaktadır: “Sahabelerden biri, Ümmü Kays adlı bir hanımla evlenmek ister. Fakat o günlerde Ümmü Kays Medine’ye hicret etmeyi düşünmektedir. Kendisiyle evlenmek isteyen sahabeye, niyeti ciddî ise Medine’ye hicret etmeyi ve orada evlenmeyi teklif eder. Mekke’deki Kurulu düzenini terk etmeyi henüz düşünmeyen o sahabe, Ümmü Kays’la evlenmek arzusuyla Medine’ye hicret etmek zorunda kalır. Bu sahabeyi, diğer sahabeler, Ümmü Kays’ın muhaciri anlamında, “Muhâciru Ümmü Kays” diye isimlendirirlerdi.”   Şüphesiz bu sahabe bir Müslüman’dır. Ancak, Allah ve Resûlü için katlanılacak bu zahmete, izdivaç amacıyla katlanmıştır. Bu sahabe ile diğerleri arasında niyet itibariyle farklılık söz konusudur. Bu nedenle, herkesin hicretten aldığı sevap farklı olacaktır. Hadisin vürud sebebinin özel olması, hükmün genel olmasına engel değildir. Bu hadis, amelde zahiri görüntünün sünnete uygun olmasının önemli olduğunu, bununla birlikte, amellere ruh veren, onları yücelten veya noksanlaştıran, hasenata ya da seyyiata çeviren İksirin, niyet olduğunu belirtmesi;

cennette ebedî kalmanın sebebinin az ve sınırlı ameller değil, ebedî kulluk niyeti olduğunu beyan etmesi ve bütün amellerimizle ilgili olması sebebiyle son derece önemlidir.   Niyet; kalbin bir şeye karar vermesi, hangi işin ne için yapıldığının açıklıkla farkında olunması demektir. Müminin niyeti ameli gibi önemlidir. Çünkü Yüce Allah, hem yapılan amele hem de kişinin kalbindeki niyetine değer verir. Kur’an şöyle buyurur: لَن يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَاوَلَكِن يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنكُمْ:   “Onların etleri ve kanları asla Allah’a ulaşmaz. Fakat ona sizin takvanız/ihlâsınız ulaşır.” (HACC SURESİ – 37. AYET)   Bir amelin ibadet olması niyete bağlıdır; niyetsiz ibadet geçerli değildir. Meselâ niyetsiz yapılan hac, bir seyahat; niyetsiz namaz, kültürfizik; niyetsiz oruç da bir perhiz olur. Bu ibadetlerin, insanı cennetlere uçuran birer kanat hâline gelmesi, ancak niyetle mümkün olur. Niyetle inâdet ve alışkanlıkları, birer ibadet hükmüne geçer. Gerek sözlü, gerekse fiilen yapılan bir muamelenin dinî değeri, o husustaki niyete göre değişir. Allah, iyi niyeti rızık ve ödeme; kötü niyeti ise yok olma sebebi kılmıştır. Hz Peygamber (SAV) şöyle buyuruyor: “Kim, ödemek arzusu ile insanların malını alır ise, Allah (onun borcunu) ona bedel eda eder. Kim de telef etmek niyetiyle halkın malını alırsa, Allah onu telef eder.”   Ameller, sahibinin imanı ve ihlâsı sayesinde değer kazanır. Niyet edilen iş yapılamasa bile, Allah Teâlâ onun mükâfatını verir. Hz Peygamber (SAV) şöyle ifade buyuruyor: “Samimî olarak Allah’tan şehitlik dileyen kimse, yatağında da ölse, Allah onu şehitlerin mertebesine ulaştırır.”   İnsanlara söz, fiil ve malla iyilikte bulunanlar, bunun sevabını alırlar. Ancak, sevabı artıran husus kişinin niyetidir. Allah, Kur’an’da şöyle buyuruyor: لاَّ خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلاَّ مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍأَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلاَحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ

ذَلِكَ
ابْتَغَاء
مَرْضَاتِ
اللّهِ
فَسَوْفَ
نُؤْتِيهِ
أَجْراً
عَظِيماً:
     “Bir sadaka vermeyi yahut iyilik yapmayı yahut da insanların arasını düzeltmeyi emredenleri hariç, onların aralarındaki gizli konuşmaların çoğunda hiçbir hayır yoktur. Kim bunları sırf Allah’ın rızasını kazanmak için yaparsa, biz ona büyük bir mükâfat vereceğiz.”   (NİSA SURESİ – 114. AYET)
     Niyet kalbî bir ameldir. Kalp ise azalarımızın en üstünüdür. Çünkü o, makarr-ı imandır.
     O bakımdan bir Müslüman, imanın ve niyetin mahalli olan kalbini; her türlü kötülüklerden temizlemelidir. Bütün söz ve fiillerinde, Allah’ın rızasını kazanma niyeti olanların, başkalarının iltifatına ihtiyaçları olmaz. Böyle insanların amelleri riyadan uzak olur. KAYNAK : DİYANET AYLIK DERGİ

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler